

"Twaalf landen tekenden het Noordatlantisch pact" in Het Parool (5 april 1949)

Source: Het Parool. Vrij Onverveerd. dir. de publ. Van Norden, W. ; Réd. Chef Van Heuven Goedhart, G.J. 05.04.1949, n° 1.301; 9. Jg. Amsterdam: Het Parool. "Twaalf landen tekenden het Noordatlantisch pact", p. 1.

Copyright: (c) Het Parool

URL: [http://www.cvce.eu/obj/"twaalf_landen_tekenden_het_noordatlantisch_pact"_in_het_parool_5_april_1949-nl-8f551e82-529a-4108-aca7-5dc62ed4ca38.html](http://www.cvce.eu/obj/)

Publication date: 14/05/2013

Twaalf landen tekenden het Noordatlantisch pact

Met 23 pennen

De Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, Dean Acheson, en de elf andere ministers van Buitenlandse Zaken alsmede de gezanten, die het historische Noordatlantische pact tekenden gebruiken 23 pennen, beschikbaar gesteld door de Amerikaanse regering. Zij mochten de pen waarmee zij hun handtekening plaatsten, als herinnering behouden. De pennen waren in een dubbele houder voor hen op de tafel geplaatst, waarop het met rood-wit-blauw koord bijeengebonden stapeltje folioevellen van speciaal papier, goud op snee, lag, waarop de tekst van het verdrag is getypt. Het document, werd opgeborgen in een speciale kluis van het State Department. De ondertekenaars krijgen een fotokopie. Op onze foto's ziet men de ministers van Buitenlandse Zaken, die hebben getekend.

Truman wijst opnieuw op defensief karakter

(Van onze New Yorkse correspondent)

WASHINGTON, 5 April. – Een historische plechtigheid is ten einde. Onder de felle lichten der televisielampen hebben Maandagmiddag Dean Acheson voor de Ver. Staten en zijn collega's benevens de gezanten van elf landen hun handtekening gezet onder het Noordatlantisch pact, in aanwezigheid van het gehele Amerikaanse ministerie, zo goed als het volledige diplomatieke corps, de stafchefs, vele senatoren, Congresleden en de hoogste staatsambtenares. Tevoren hadden de ministers van alle ondertekenaars met president Truman als laatste spreker in korte redevoeringen de aanleiding en betekenis van het pact uiteengezet.

De gehele plechtigheid, die plaatsvond in de in blauw en goud uitgevoerde gehoorzaal van het Amerikaanse departement van Buitenlandse Zaken, was zonder praal. De ministers en de gezanten zaten in een dubbele halfronde cirkel om het spreekgestoelte tegen een achtergrond van een eenvoudige bloemenversiering en twaalf vlaggen. Aan de zaalkant waren de stoelen en de lange tafel geplaatst, waaraan de ondertekening plaatsvond. Er was wat muziek van een marinekapel voor het begin en een paar minuten voor de binnenkomst van de president, die door Dean Acheson aan alle ministers werd voorgesteld.

Het pact is met de ondertekening nog niet van kracht geworden. Het moet, zoals Acheson bij de sluiting der bijeenkomst aankondigde, eerst door de meerderheid der deelnemers zijn bekrachtigd. Daarover zal zeker in het Amerikaanse parlement nog menig woord worden gesproken, daar een kleine oppositie nog steeds niet overtuigd is van Amerika's grote medeverantwoordelijkheid jegens de rest van de wereld.

Ondanks aller verzekering van het niet agressieve karakter van het pact zal de Sovjet-Unie, naar verwacht wordt, in de Assemblée het pact op grond van het Handvest bestrijden. Daarop waren de woorden van de president en anderen gericht, die de geldigheid op grond van artikel 51 baseren.

Een pessimistische achtergrond blijft het falen om van de V.N. in haar korte bestaanstijd een doorslaggevend vredesinstrument te maken. Dat het pact evenwel in de schaduw dezer bittere erkenning een *modus vivendi* voor de Westerse wereld kan zijn, is zeker wanneer die wereld slechts gelegenheid krijgt haar vrees te bannen en het pact te zien, niet als een garantie voor onoverwinnelijkheid in een oorlog, doch tot visie in staat blijkt in een nieuw partnerschap het middel te vinden voor de oplossing der problemen, tegenover welke de eensgezindheid der V.N.-volkeren een illusie is gebleken.

Naast vele phrases hoorde men menig niet mis te verstane woord. Zo zei Dean Acheson: "De werkelijkheid, die hier wordt neergezet, is niet hier geschapen. Zij is een product van gemeenschappelijk denken gedurende vele eeuwen en van het bloed van vele eenvoudige mannen en vrouwen. De waarheid is niet gelegen in het algemene streven naar materieel voordeel of naar kracht om anderen te overheersen. Zij is gelegen in de bevestiging van de morele en geestelijke waarden welke dat soort leven bepalen, dat zij zich voorstellen te leiden en dat zij zich voorstellen te verdedigen met alle mogelijke middelen, mocht de noodzaak daartoe zich voordoen."

Ook in Schuman's herinnering aan 1935, toen Frankrijk een verdrag aanging met Rusland ondanks Duitslands protest op grond van Locarno. Duidelijk was ook Stikker's vermaning, dat de waarde van het pact afhankelijk is van de versterking der zwakste schakels.

Volgens U.P. kan men de rede, die president Truman hield, in de volgende punten samenvatten:

Doel: Het is een eerste stap naar het verwezenlijken van een internationale overeenkomst ter bescherming van de vrede en de welvaart dezer gemeenschap van volken.

Reden: De volken kunnen niet tot veiligheid raken wanneer zij voortdurend worden achtervolgd door de vrees voor agressie en worden bezwaard door de kosten, die het weerstaan van een aanval met zich meebrengt.

Internationale politie: Aangezien de Verenigde Staten en andere landen ten gevolge van Rusland niet in staat zijn een internationale politiemacht in de Verenigde Naties op te richten, is het nodig een bondgenootschap tegen een gewapende aanval te stichten.

Andere pacts: De Verenigde Staten hebben nog altijd grote belangstelling voor de veiligheid en de welvaart van andere gebieden, zoals het Nabije Oosten.

Agressie: Wij hebben geen agressieve bedoelingen jegens anderen.

Preventie: Wanneer dit verdrag in 1914 en 1939 had bestaan, zouden twee wereldoorlogen voorkomen hebben kunnen worden.

Politiestaat: Dit pact staat lijnrecht tegenover de politiestaat, die het geweld oplegt.

Soviet-Unie protesteert

De Soviet-Unie heeft ter elfder ure, vlak voor de ondertekening van het Noordatlantische pact, ook aan Italië, Noorwegen en Denemarken en IJsland nota's doen toekomen, waarin wordt geprotesteerd tegen het deelnemen van genoemde landen aan het verdrag. Alleen Portugal heeft geen nota van Moskou ontvangen.